

Moje gnijezdo – moj prvi let

Na proljeće kada je sve cvalo provirila sam iz jajeta. Znatiželjno sam promatrala sve oko sebe. Mama i tata zadivljeno su me gledali, bili su ponosni. Brinuli su o meni - donosili mi hranu, grijali me, mazili, cvrkutali, pokazivali svijet...

Moje gnijezdo bilo je na vrhu starog hrasta, bilo je sagrađeno od grančica i suhe trave. Divila sam se ljepoti prirode koja me okruživala. Preko rascvjetane livade tekao je bistri potočić. Na njemu se ogledavalo vedro nebo po kojem su slobodno letjele ptice. I ja sam željela poletjeti. Mamili su me ptičji poklici radosti i slobode. Promatrala sam to nebesko plavetnilo, osjećala sam da me zove na let. Bojala sam se. Bojala sam se napustiti svoje gnijezdo. Ovdje sam sigurna, mama i tata lako nalaze hranu, čuvaju me... s visoka mogu mirno promatrati livade i polja, šume i ptice, potoke što žubore... Gledala sam roditelje kako radosno dolijeću i odlijeću, gledala sam druge ptice kako uživaju u letu i jata koja usklađeno mašu krilima... Divila sam se, gorjela od želje da poletim. Evo, sad ću, stojim na rubu gnijezda, nebo me zove... evo me... letim, letim... letim... i zaplovim plavim vedrim nebom.

Mihaela Bešen, 4.e

Želim uhvatiti zvijezdu

Jedne vedre ljetne večeri gledala sam zvijezde. Bilo ih je bezbroj. Bile su tako blizu, a opet tako daleko. Kako su lijepe, kako čudesne. Zadivljeno sam gledala kako trepere, najednom, jedna počne padati. Oduševila sam se i brzo nešto zaželjela (čula sam da tako govore). Bila sam tako sretna, a da ni sama ne znam zašto. Evo, još jedna zvijezda pada, opet zaželim želju, neostvarivu želju...znam, još sam mala da bi mi se ostvarila, ali smijem željeti, bar željeti smijem... Pa kad bih i treći put vidjela zvijezdu kako pada, poželjela bih – dohvatiti zvijezdu!

Stella Fijala, 4.e